

לחומר נולד

איתי בר-און אוהב לגעת בחומר, ויתירה מזאת- לחקור אותו. כמי שנולד לאבא קבלן שיפוצים, בטון היה נגיש עבורו כמו ששוקולד נגיש לשאר הילדים. כיום, החקירה הזו מביאה אותו לנוע בין שני עולמות שבסופו של יום חיים זה עם זה בקשר הרמוני- עולם הצורה ששומר על פשטות, ועולם החומר שעוסק בניסוי ותהייה בלתי פוסקים.

כתיבה: טל יצים

איתי בר-און. צילום- Filma production

בטון יכול להיות גם צבעוני. עיצוב: עודד ובמן ואיתי בר-און. צילום: יעל אנגלרט.

”בכל אחת מהיצירות לאיתי בר-און חשוב לשמור על תפישת החומר והקו העיצובי שלו, שלא אוהב להשתולל עם צבעים וצורות מתוחכמות.”

לחומר וסקרנות כלפיו. המאמץ העיקרי בלמידה היה ללמוד לשלוט בבטון, שכן יציקתו יוצאת מכלל שליטה, קשה לחזות מה יהיה בסופה וכמעט בלתי אפשרי לצפות איזה מוצר יתקבל. הלכה למעשה האתגר היה למצוא את הדרך בה ניתן להגיע לדיוק ושליטה בתוצאה הסופית. חמוש בתיק כלים שקיבל בתקופת הלימודים הסתכל לאתגר הזה בעיניים ולא נכנע לו. השילוב של העולם האמורפי עם העולם המדויק של קו ישיר לפרוייקט הגמר שכלל מספר פריטים עשויי בטון בעיצוב לא שגרתי. פריט אחד היה קיר אריחי בטון שכל אחד ממשיך את קודמו, שנראה כאילו מישהו קימט אותו ויצר בו את התלת מימדיות, והקימוט הזה בונה את המתח שבין הרך והקשה. פריט נוסף היה כיור יצוק בטון, שניקוז המים שלו מתרחש בזכות "צביטה" של החומר היוצרת

איתי בר-און לחומר נולד. זה לא סלוגן פרסומי, זו עובדה ביוגרפית, שכן הוא נולד לאבא קבלן שיפוצים והבטון תמיד היה חומר זמין. אבל סיפור האהבה הרציני עם בטון התחיל בשנקר, במסלול עיצוב תעשייתי. שם, עוד כסטודנט, אהב לגעת בחומר, חיפש לחקור אותו ובעיקר לעשות עליו מניפולציות. מבחינתו קונספט הוא הבסיס לכל עבודה והוא משמש כמעמד יציב עליו תעמוד היצירה. באחד מהפרוייקטים במהלך הלימודים הקונספט הנבחר היה "קשה-רך". האינטרפרטציה של איתי הייתה לצקת את הבטון לתבניות רכות ולחקור את התוצאות, כשבפועל תהליך היציקה הקפיא רגע רך של טקסטורה קשיחה. האקט הזה לא הוביל למוצר סופי אלא לתחילת תהליך חקירה אבולוציוני של החומר, חקירה שנעשתה מתוך אהבה

חלקים של בטון שעתידיים להרכיב גוף תאורה bullet. עיצוב: עודד ובמן ואיתי בר-און. צילום: יעל אנגלרט.

חיפוי קיר מבטון משולב תאורה. יש הרבה קסם בתוך מרובע פשוט עם ארבע צלעות. צילום: סטודיו מעיין.

חיפוי בטון משולב תאורה. בזכות הקו הפשוט נוצר אובייקט מלא עניין. צילום: גלעד לנגר.

חיפוי קיר מבטון, נאמן לתפישה של צורות וקווים נקיים. צילום: סטודיו מעיין.

גופי תאורה מבטון, קולקציית bullet. צילום-יעל אנגלרט. עיצוב- עודד ובסן ואיתי בר-און.

שבוקעת ממנו תאורה מתוך פתח שנראה כמו קילוף החומר מהקיר. זהו קיר המציג סיפור פשוט, והפשטות הזו היא שהופכת אותו למעניין. המעצב הציג טוויסט עיצובי- חומר קשה שמתנהג ברכות שלא מצופה ממנו. החשיפה לתאורת החיפוי הביאה אותו לעצב גופי תאורה בבטון. הגוף הראשון שעיצב, יחד עם עודד ובסן, היה bullet שעוצב עבור תערוכת "עיצוב טרי". ראה כי טוב, המשיך בדרך האור ואחרי שנים רבות במערכת יחסים עם הבטון, החליט שלא להתקבע עליו ולעבוד עם עוד חומרים בעלי פוטנציאל לעיצוב ויצירה. כך נולדו מספר קולקציות של גופי תאורה שעושות שימוש במתכת, עץ, בטון וברזל. יהיה החומר אשר יהיה, גם אחרי שנים רבות הוא נהנה מהעשייה בגלרייה ובסטודיו שהרי המגע עם החומר הוא חלק ממנו. ■

הדבר נעשה עם אביו ועם הזמן הצטרפו עוד ידיים ומוחות בצורת בני משפחה, והעסק הפך למשפחתי. ההתחלה הייתה בחיפויים תלת-מימדיים מבטון עם קריצה לפרוייקט הגמר האומנותי שעבר אדפטציות כדי ליצרו לקהל הרחב. יחד עם זה היה חשוב לשמור על תפישת החומר והקו העיצובי שלא אוהב להשתולל עם צבעים וצורות מתוחכמות- לדידו של איתי, יש הרבה קסם בתוך מרובע פשוט עם ארבע צלעות שמאפשר מהלכים גיאומטריים פשוטים היוצרים אובייקטים שנתנים לעין לנוח. בעבודותיו יש התייחסות לפרטים, לפרופורציות ולחומר, שמוכיחים שבזכות הקו הפשוט נוצר אובייקט שמלא בעניין. המקום הפשוט הזה יוצר התבוננות באור וצל, בזוויות, שלא לומר בניראות פני החומר עם השתנות האור הטבעי במהלך שעות היום. השלב הבא בהיכרות עם הבטון היה חיפוי תלת-מימד

”השילוב של העולם האמורפי עם העולם המדויק סלל קו ישיר לפרוייקט הגמר שכלל מספר פריטים עשויי בטון בעיצוב לא שגרתי. פריט אחד היה קיר אריחי בטון שכל אחד ממשיך את קודמו, שנראה כאילו מישהו קימט אותו ויצר בו את התלת מימדיות, והקימט הזה יוצר את המתח שבין הרך והקשה.”

הרצון לחקור חומרים הביא את איתי בר-און ליצור גם בברזל. צילום: יעל אנגלרט.